

Strona skarżąca podnosi, że anulując procedurę przetargową dotyczącą dostarczania danych teledetekcji przez satelitę oraz usług związanych jako wsparcie dla kontroli przeprowadzanych w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2012/S 183-299769), Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności usankcjonowaną w art. 89 ust. 1 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾. W tym kontekście twierdzi ona w szczególności, że sposób postępowania Komisji stoi w sprzeczności z zasadą ogólną, w myśl której anulowanie procedury udzielenia zamówienia publicznego stanowi środek ostateczny („ultima ratio”). Strona skarżąca uważa, że Komisja powinna była zaprosić kandydatów do złożenia konkretnych ofert, zanim mogła stwierdzić, czy nie została złożona faktycznie złożona jakakolwiek oferta ekonomicznie korzystna.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady przejrzystości

W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca podnosi, że odmawiając przekazania konkretnych informacji uzasadniających anulowanie procedury udzielenia zamówienia publicznego, Komisja naruszyła usankcjonowaną w art. 89 ust. 1 rozporządzenia finansowego zasadę przejrzystości. Skarżąca w szczególności nie jest w stanie zweryfikować, czy utrzymywane podstawy w ogóle wystąpiły. Ponadto twierdzi ona, że wysoce wyspecjalizowany charakter runku dostawców w dziedzinie danych teledetekcji przez satelitę ma na celu znaczne ograniczenie potencjalnych kandydatów. Krytykuje ona fakt, że Komisja przed decyzją w przedmiocie anulowania procedury udzielenia zamówienia publicznego nie zasygnalizowała, że należy wziąć pod uwagę ewentualność anulowania procedury w przypadku braku osiągnięcia określonej liczby kandydatów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2013 r. — VECCO i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-360/13)

(2013/C 260/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) (Memmingen, Niemcy) i 185 innych podmiotów (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi
- stwierdzenie, że rozporządzenie Komisji (UE) nr 348/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. zmieniające załącznik XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 108, s. 1) jest częściowo bezprawne, ponieważ opiera się na oczywistym błędzie w ocenie i narusza art. 58 ust. REACH, zasadę proporcjonalności oraz prawo do obrony (w tym zasady dobrej administracji i wybitnych doradców naukowych);
- częściowe stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 348/2013 ponieważ nie zawiera ono w rzędzie 16 kolumnie piątej załącznika, w tytule „Wyłączone zastosowania (kategorie zastosowań)” następującego wyłączenia: „stosowanie tritlenku chromu do celów produkcyjnych w roztworze wodnym zgodne z maksymalną wartością narażenia 5µg/m³ (lub 0 005 mg/m³)” lub podobnego sformułowania mającego na celu wyłączenie „stosowania trójtlenku chromu w powlekanii elektronicznym, procesach kwasorytu i polerowania elektronicznego oraz innych procesach i technologiach obróbki powierzchni oraz mieszania” lub wyrażenia służącemu temu celowi w zaskarżonym akcie;
- nakazanie stronie pozwanej zmiany rozporządzenia Komisji (UE) nr 348/2012 w celu dostosowania go do wyroku sądu;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż rozporządzenie Komisji (UE) nr 348/2013 jest bezprawne, ponieważ opiera się na licznych oczywistych błędach w ocenie z uwagi na co należy stwierdzić jego nieważność gdyż nie zawiera wyłączenia z zezwolenia w odniesieniu do stosowania trójtlenku chloru w przemyśle powlekania chromem.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż rozporządzenie Komisji (UE) nr 348/2013 opiera się na podstawowej ocenie ryzyka zawodowego związanego z wykorzystaniem trójtlenku chloru przy powlekanii chromem, która jest błędna pod względem naukowym i prawnym (oczywisty błąd w ocenie).
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż rozporządzenie Komisji (UE) nr 348/2013 narusza art. 58 ust. 2 REACH i zasadę proporcjonalności.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, iż skarżącym nie udzielono dostępu do kluczowych dokumentów stanowiących podstawę rozporządzenia Komisji (UE) nr 348/2013 ze względu na co strona pozwana naruszyła prawo do obrony skarżącego oraz zasady dobrej administracji i wybitnych doradców naukowych.

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2013 r. — Menelaus przeciwko OHIM– Garcia Mahiques (VIGOR)

(Sprawa T-361/13)

(2013/C 260/82)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Menelaus BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i H. Hartwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: V. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Hiszpania), F. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w dniu 23 kwietnia 2013 r. w sprawie R 88/2012-2, w zakresie w jakim uchyliła ona decyzję Wydziału Unieważnień Urzędu z dnia 11 listopada 2011 r. w sprawie 5061;
- oddalenie odwołania wniesionego przez drugą stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą od decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 11 listopada 2011 r. w sprawie 5061;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą przed Izbą Odwoławczą;
- obciążenie Vicentego Garcíę Mathiquesa i Felipego Garcíę Mahiquesa kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą przed Izbą Odwoławczą, w przypadku gdy druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta;

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy VIGOR — rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 4 386 371

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: V. Garcia Mahiques i F. Garcia Mahiques

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: podstawą wniosku o unieważnienie prawa do znaku jest art. 8 ust. 1 lit. b) w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania, uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim oddaloną nią wniosek o unieważnienie prawa do znaku w odniesieniu do niektórych towarów z klasy 21 i oddalenie odwołania w pozostałym zakresie

Podniesione zarzuty: naruszenie zasady 22 ust. 4 oraz zasad od 79 do 82 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego; naruszenie art. 57 ust. 2 w związku z art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009; naruszenie art. 57 ust. 2 w związku z art. 15 ust. 1 lit. a) i art. 75 rozporządzenia nr 207/2009; naruszenie art. 56 ust. 1 lit. b) w związku z art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009; naruszenie art. 57 ust. 2 i 3 i art. 76 ust. 2 w związku z zasadą 40 i zasadą 22 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2013 r. — Mocek i Wenta przeciwko OHIM — Lacoste (KAJMAN)

(Sprawa T-364/13)

(2013/C 260/83)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eugenia Mocek (Chojnice, Polska) i Jadwiga Wenta (Chojnice, Polska) (przedstawiciel: radca prawny K. Grała)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Lacoste SA (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 maja 2013 r. w sprawie R 2466/2010-4 i udzielenie ochrony zgłoszonemu znakowi towarowemu w odniesieniu do wszystkich objętych zgłoszeniem towarów;